

Új IÖCS-év, új elnök

Az Instruktor Öntevékeny Csoport megtartotta hagyományos Tisztújító Gyűlését. Az újonnan megválasztott elnököt, Freisinger Ádámot kérdeztük terveiről, céljairól és elképzeléseiről.

■ Kollárovcics Nóra: *Két éve vagy vezetőségi tag az Instruktor Öntevékeny Csoportban. Mik azok az értékek, amiket az IÖCS képvisel, és merre fejlődött a csoport ez alatt a két év alatt?*

Freisinger Ádám: Az IÖCS legfontosabb feladatának azt tartom, hogy a golyókat minden szempontból integráljuk egy nagyobb egészbe, amit egyetemi életnek hívunk. Egyetemistának lenni egyaránt jelent lehetőségeket és kihívásokat, nem könnyű megfelelni a hirtelen nőtt elvárásoknak, pláne ismeretlen terepen. Erre emlékezve elsődleges hajtóerőnk, hogy azt a rengeteg segítséget és tördődést, amit annak idején mi kaptunk instruktorainktól, viszonzozzuk. Emellett a szervezet értéket is közvetít, hiszen a mai, anyagi világban az érdek nélkül való lelkesedés, a csapatszellem és a közös munka erejének hangsúlyát hirdeti. Ezeket az elveket megtartva fejlődik az IÖCS, profibb a képzés, gördülékenyebb a szervezés, és sok új lehetőség is kiaknázatlan.

KN: *Húsz éve létezik a csoport. Honnan indult, és mit képvisel jelenleg az Egyetemen?*

FÁ: Az indulással kapcsolatban én is csak nemrég ástam bele magam a részletekbe, és nagyon izgalmas történetek maradtak fenn. Bár az alapvető cél ugyanaz maradt, a szervezet ahogy a világ is - rengeteget változott, alakult azóta. Egyre inkább értékközvetítő szerepe van, ez teszi különlegessé bármi mással szemben. Értéknek tartjuk, hogy segítők kezét kapnak az elsőévesek, hogy igényes programokat szervezünk a felsőbb éveseknek. Fontos szempont, hogy a pénz nem játszik meghatározó szerepet az IÖCS életében. Minden instruktor ingyen dolgozik. A profikat nyilván nem tudjuk megverni rendezvényszervezésben, de azt hiszem a fentiekből látszik, hogy nem is ez a cél. Mindemellett egyre több egyetemi rendezvény

szervezésekor is segítségre lelnek bennünk, örömmel vesszük ki a részünk az ilyen jellegű feladatokról is. Ha valaki ma bármilyen okból az egyetem közelébe kerül, mindenképp hall az instruktorkról. Jót is, rosszat is. Bízom benne, hogy az elmúlt évek munkájának eredményeként talán már nem mindenki kizárólag a féktelen bulikra asszociál, ha meghallja azt a szót, hogy instruktor, hanem megjelenik egy kicsi részlet abból a képből is, amit nekünk jelent az, hogy tagjai lehetünk ennek a csoportnak. Itt van például az IÖCS embléma. Kicsit esetlenül néz ki, egy idegen számára talán nem túl szemem gyönyörködtető látvány, de ha egy instruktor ránéz, nagyot dobban a szíve. Ezért nem is tervezzük lecserélni.

KN: *Mit nyújt ez a szervezet a tagok számára?*

FÁ: Minden embernek jól esik a tudat, hogy tartozik valahová. Pláne, ha egy olyan közösség tagja, amelynek a szemléletével azonosulni tud. Ehhez az IÖCS kiváló terepet nyújt bárkinek. Kicsit olyan az instruktorkodás, mintha az egyetemi tanulmányok mellett az életre is felkészítene. Emberekkel dolgozol, csapatban gondolkodsz, érvelsz, kiállsz a véleményed mellett. Nem csupán mint „hallgató” vagy jelen. Önállósulsz, megvalósítasz kisebb-nagyobb ötleteket. És persze együtt sírsz vagy nevelsz a többiekkel, ha úgy alakul.

KN: *Hogyan lehet valaki a csoport tagja?*

FÁ: Hagyományosan minden tavasszal indul képzés. Nincsenek szigorú szabályaink a csoportba lépéssel kapcsolatban. Mindenkinek, aki képviselni tudja értékeinket, igyekszünk biztosítani azt a lehetőséget, hogy kipróbálhassa magát instruktorként. A bent maradás sem teljesíthetetlen feladat, évente minimálisan mindössze kétszer kell dolgozni valamelyik rendezvényen.

KN: *A négy egészségügyi kart fogja össze a szervezet. Mik ennek a struktúrának az előnyei?*

FÁ: Minden rendezvényünkön együtt dolgozik az összes instruktor, sokszor nem is tudjuk, ki melyik karra jár. Mindannyian egyetértünk abban, hogy egyikünk sem jobb vagy rosszabb a másiktól, minden kar egyaránt fontos és ebből a szempontból is csapatban gondolkodunk, amely szemlélet a jövőben, egészségügyi dolgozóként is meghatározó lesz számunkra. Rengeteg történet van arról, hogyan találkozik össze a kórházban egykori instruktorként későbbi orvos és gyógytornász, vagy mentős és főnövér. Könnyebben dolgoznak együtt, alkotnak csapatot a kórházban is. Ismerjük és elismerjük egymás értékeit, a közös munka szépségét. Arról nem is beszélve, hogy mennyi kedves barátság szövődik így olyan emberek között, akik másutt talán soha nem találkoztak volna.

KN: *Erre az évre a tagság Téged választott az IÖCS élére. Személyesen mi motivált a feladat vállalásakor illetve mik a terveid Elnökként a jövőre nézve?*

FÁ: Egy ekkora – több, mint ezer főstagszámmal rendelkező csoportot nem kis feladat irányítani. Az elmúlt két évben vezetőségi tagként sokat dolgoztam már az IÖCS-ért, de erre a feladatra úgy érzem csak mostanra értem meg igazán. Személyesen nyilván motivált az a roppant jó érzés, hogy ennyien bizalmat szavaztak nekem, emellett szeretem a kihívásokat, mindig magasabbra és magasabbra tenni a léceket. Ezáltal lehetőségem van fejlődni, ami pedig alapvető, hiszen ahogy Csíkszentmihályi Mihály írja Flow című könyvében: "Azok, akik úgy akarnak a többi ember életén javítani, hogy a saját életüket sem tanulták meg uralni, többnyire csak rosszabbá tesznek mindent." Különben nem hiszem, hogy sok újat kel-

lene teremtenünk, a feladat inkább a meglévő dolgok tisztázása és megőrzése.

KN: *A csoportban szerzett ilyen jellegű tapasztalataidat hogyan tudod hasznosítani később?*

FÁ: Már most hasznosítható majd minden eleme ennek a feladatkörnek, rengeteg tapasztalat, logika, kommunikáció és emberismeret, hogy csak néhányat soroljak. Nem tudok olyan területet mondani az életben, ahol ezeket ne

lehetne haszonnal forgatni.

KN: *Mennyi időt fordítasz a csoport vezetői teendőinek ellátására? Mennyi szabadidőd marad, és mivel töltöd azt?*

FR: Egyik kérdésre sem tudok válaszolni, mert nem érzem az instruktor-kodást munkának. Noha rengeteg energiát fektetek a teendők ellátásába, ez mindig sokszorosán megtérül. Az számomra a szórakozás is, ami a dolgom. Egyszer majd ilyen munkát sze-

retnék magamnak, ahol nem érzem tehernek, amivel foglalkozom, mégis értéke és súlya van. Kedves ismeretségek, barátságok, értelmes célok, együtt töltött minőségi idő. Mi kellhet még egy gyönyörű évhez?

KN: *Köszönjük szépen, sok sikert az elkövetkező évhez!*

Kollárovics Nóra